

aflöning under öfningarna samt vid marschen till och från mötena äskade anslag måtte höjas till det belopp, som deraf betingas.

Stockholm den 23 Januari 1886.

Joh. Sjöberg
från Jönköpings län.

N:o 27.

Herr E. Forsselius: Om förhöjning i anslaget till beväringsskorpets vapenöfningar.

I Kongl. Maj:ts proposition till innevarande års Riksdag angående statsverkets tillstånd och behof är under Fjerde hufvudtiteln begärd en förhöjning af 270,000 kronor i anslaget till »beväringsskorpets vapenöfningar». I denna förhöjning ingår bland annat i fråga satt tillökning i beväringens dagaflöning, hittills utgående under benämning portionsersättning med 6 öre per dag. Härvid har Chefen för Landtförvarsdepartementet, enligt hans anförande till statsrådsprotokollet den 11 Januari 1886, utgått från den beräkningsgrund, att beväringsskorpens borde så väl under mötesdagarna som under marscherna till och från mötena erhålla en dagaflöning af 10 öre pr dag, således en tillökning af blott 4 öre. Såsom skäl för denna låga förhöjning anföres, att för stammens lägsta underbefälsgrad, eller vice korpraler, är dagaflöningen bestämd till 10 öre, hvarföre högre ersättning åt beväringsskorpens »tillsvidare icke lämpligen borde i fråga sättas».

Då emellertid vid den nya beväringsslagens antagande förledet år röster allmänt höjdes för en skälig ersättning för de nya bördornas på-

läggande, och en dylik ersättning till och med förutsattes såsom villkor för lagens antagande, hvarom ock regeringen gaf löfte, har jag ansett mig böra fästa uppmärksamheten på, att allmänhetens förväntningar på detta löfte ingalunda blifvit tillfredsställda genom de i den Kongl. propositionen föreslagna ringa ersättningsbelopp. Att sätta vice korpralens dagaflöning i jembredd med eller öfver beväringens anser jag icke vara alldeles nödvändigt, alldenstund den förre genom kontrakt åtagit sig de skyldigheter, honom kunna varda ålagda, emot vissa förmåner, hvilka oafkortade till honom utgå, oberoende af tjenstgöringstidens längd, hvar-
emot beväringen helt ofrivilligt blifvit ålagd ökade skyldigheter med dermed förenad fara för förlust af stadigvarande arbetsförtjenst eller afbrott i påbörjad lefnadsbana. Dessutom är jag viss om att, huru ogera än vissa samhällsklasser vilja vara med om några förhöjningar i anslagen på Fjerde hufvudtiteln, en förhöjning af ofvannämnda anslag i så måtto, att dagaflöningen för beväringen under mötestiden bestämdes åtminstone till det belopp, Landtförsvarskomitén föreslagit, eller 20 öre per dag, skulle väcka allmän tillfredsställelse och i någon mån mildra det missnöje, som redan uppstått och utan tvifvel ytterligare uppstår vid nya beväringsslagens tillämpning, hvadan jag alltså föreslår,

att Riksdagen måtte bevilja förhöjning i anslaget på Fjerde hufvudtiteln till »beväringssmanskapets vapenöfningar» till det belopp, att dagaflöningen för beväringen så väl under öfningsdagarne som under marschernä till och från mötena måtte kunna utgå med *minst* 20 öre per dag.

Stockholm den 25 Januari 1886.

E. Forsselius.
